

tíðindablaðið sosialurin

Telefon 118 20
Argjavegur 26, 3800 Argir
Postmoga 76, 3800 Tórshavn

Útgevandi: P/f Sosialurin ©
Ábyrgdarblaðstjóri: Jan Müller
Fyritaksstjóri: Krisjan Dahl
Bláðfólk: Høgni Djurhuus
Randi Jacobsen
Tórfinn Smith
Ljósmyndari: Kálmur Lindenskov
Uppseting: P/f Sosialurin
Prent: P/f Pressan 1981

Skurðguda- mynd rapar

TAÐ NÝTUR fast á Dagblaðnum, at profeturin, sum stavnamaður, blaðstjóri, fulltrúi og flokkur hava trúð uppá, Milton Friedmann, er fallin og at alt hansara heimspekiliga lívsverk nú liggur í skeljum. Tí verður í ráðaloysi og desperatión tikið til øll tøkilig vápn í royndini at billa fólk inn, at alt stendur væl til við búskapinum í USA og at Friedmann framvegis er líka so haldgóður og ráðatøkin, sum fyrri átta árum síðani, tá hann sum ein búskaparlig halastjórna kom til sjónar á Reagans og fólkafloksins himmalhválvi.

PRÓGVINI verða í oddagrein 28.10 lögð á borðið og vit fáa at vita, at USA búskaparliga er langt framman fyrri Europa, har er einki arbeiðsloysi, rentan er í botni og eingin inflatión. Alt hett kunnu vit takka Friedmanns teoríu fyrri. Talan er bert um nakrar smátrupulleikar sum t.d. eitt rekordhall á handilsjavnanum, men hetta er júst eitt dømi um, at høggravendi búskaparpolitikkurin hjá Reagan/Friedmann er væl-eydnaður (Les tey ríku eru vorðin uppaftur ríkari og kunnu tí keypa meir!) Methallið á figgarlóginu stavar sjálvsagt frá, at javnaðarmenn í kongressuni hava økt um útreiðslurnar, samstundis sum Reagan hevur lækkað skattirnar hjá háinntøkunum.

JÚ, mangt er í neyðini nýtt og so langt kann ein fara, tá ein er trongdur upp í ein krók og sær skurðgudarnar rapa fyrri eygunum. Sannleikin er nevnliga tann, at arbeiðsloysið hevur ongantíð síðan kreppuárinu í 1933-40 verið so stórt sum nú. At Reagan-umsitingin við sínari turkatrúgv á Friedmansbúskapin skal hava skapt 10 milliónir av nýggjum arbeiðsplássum er beinleiðis ósatt og er ein tvífolding av skeivum tølum úr Det Bedste, sum stavnamaðurin borðreiddi við á lögtingi undir einum orðaskifti í vár og sum tá varð afturvíst!

oddagrein

HALLID á statsfiggarlóg Reagans stavar frá fullkomuliga ótalmum hernaðarútreiðslum. Lítið annað er at siga um trupulleikarnar uttan hetta, at so einfaldir, sum teir verða lýstir í oddagrein í Dagblaðnum 28. oktober, eru teir ikki. USA hevur javnt og samt hesi seinastu 7 árin mist marknaðir, mist stórar ídnaðir til Taiwan, Suðurkorea, Singapore og ikki minst til Japan samstundis sum undirskot tess mótvægis júst hesum londum er rokkið astronomiskum hæddum. Oman á alt er landið vorðið heft av innfluttari orku frá politiskt óstabilum økjum sum ongandið áður.

DAGBLAÐIÐ kann hava rætt í, at tað er eitt sindur órættvíst at geva tí neyðars Friedmann skuldina fyrri alla hesa elendigheit. Tað hevur hann ikki einsamallur. Skuldina og ábyrgdina hava teir politikarar, sum við botnum fyrri eygum og tí tað passaði teimum so væl, góðtøku tey fullkomuliga avoldaðu búskaparligu sjónarmiðini hjá Friedmann. Hetta var spell og eingin fegnast um, at USA ella nakað land hevur trupulleikar. Tann stóri taparin í USA er hóast alt tann vanligi amerikanarin, tey gomlu, tey sjúku og børnini, sum aldri hava havt tað so ringt í USA sum júst í dag — og tað sigur ikki so lítið!

REAGAN-umsitingin hevur havt vánaligar og harðrendar búskaparligar ráðgevarar og tað sær ikki mætari út enn, at øll Verðin má bota fyrri hetta í dag. Tað er spell, hvat so enn Dagblaðið heldur. Hinvegin fegnast vit og øll Verðin uttan Dagblaðið um, at Reagan-umsitingin hevur bæði ábyrgdarfullar, klókar og hyggjar uttanríkispolitiskar ráðgevarar. Vit kunnu takka teimum og Glasnostmanninum fyrri, at tað í dag hóast alt sær ljósari út fyrri heiminum, enn tað hevur gjørt leingi.

j d

tjak og meiningar

Til Petur Mohr Reinert, form. í FUT

— Tíverri skeiv adressa!

Men ótrúligt, at slík skrivning skal vera neyðug í dag.

Eitt sera sjáldsamt bræv varð almannakunngjørt nú um dagarnar, ið skuldi vera sent undirritaða við posti 7. oktober 1987.

Undirritaði sá ikki brævið fyrr enn tað stóð í leygardagsdimmuni!

Er heldur ikki komið til journalina í Landsstýrinum! Fulltarnir í toll- og mentamállum hava heldur ikki sæð nakað skriv!

Tað er heilt einfalt orsøkin til, at undirritaði ikki hevur kunnað svarað brævinum frá formanninum í Føroya Undirhalds Tónleikarafelag.

Hann veit, at slík brøv, við slíkum innihaldi, altið skulu svarast beinanvegin, tí tey siga vanliga altið meira um undirskrivaran, heldur enn um móttakaran sjálfan.

Hann veit! Nevndarlimir og limir FUTs vita, at undirritaði hevur ikki tollmál um hendi, og at adressa formansins er skeiv, tá ið talan er um beinleiðis tollmál. Tíverri.

Petur Mohr Reinert veit, at hvør mánadagur síðani februar/mars hevur staðið opin fyrri fundi, og at hann altið hevur verið

vælkomin inn á gólvíð til eina og hvørja tíð. Eg veit, at hann í hesum tíðarskeiði hevur havt samband við fulltrúa í tollmálum.

Hann veit eisini, at spurningurin um tolllætta í sambandi við musik-instrument hevur verið viðgjørdur í Landsstýrinum. Hann hevur sjálfur, saman við nevnd síni, sitið á fundi saman við Landsstýrinum, fulltrúa, gjaldstovuumboðum og umboðum fyrri líkningar-ráðið. Hann veit eisini, at spurningurin fleiri ferðir hevur verið til viðgerðar á landsstýrisfundi.

Hann veit eisini, at undirritaði var ein av teimum fyrstu, sum vistu á tær truplu umstøður, sum tónleikarar okkara hava, bæði tá ið talan er um toll- og skattaviðurskipti.

Hann fekk avrit av mini fyrstu frágreiðing til Landsstýrið um hesar spurningar, ið var dagfest 26. juli 1985. Hann hevur fleiri ferðir verið í sambandi við fulltrúa í tollmálum.

Hann veit eisini, at undirritaði (hóast ikki um-siti tollmál) hevur lagt fyrri

Landsstýrið uppskot um broytingar í tolllóginu: at eg og tann flokkur, sum eg umboði, taka undir við broytingunum.

Hann veit eisini, at undirritaði heitti á tónleikarar í Føroyum, um at skipa seg í felag, og var hetta eisini beinleiðis orsøkin til, at FUT varð sett á stovn.

At Petur Mohr Reinert nú roynir at gera gjørdur burtur úr øllum hesum viðurskiptum, eigur bert at standa fyrri hansara egnu rokning, men eg má kortini viðganga, at tað harmar meg almikið.

Eingin sum helst orsøk er til at missa sjálvt endamálið úr eygssjón: t.e. at betra umstøðurnar hjá livandi tónleikinum í Føroyum. Hetta er sjálvsagt mitt størsta ynski, og hetta er eisini grundstøðið, sum Føroya Undirhalds Tónleikarafelag varð sett á stovn uppá.

Føroya Undirhalds Tónleikarafelag er altið væl-komið inn á gólvíð, dyrnar eru altið opnar.

Vinarligar heilsur

Lasse Klein
landsstýrismaður

Amatør-journalistikkur í SVF

Tað má vera ein journalistisk grundregla at kanna tey »tips«, »prei«, leysasøgur ella gitingar, tíðindafólk fáa ella hoyra.

Tí kann tað ikki vera annað enn amatør-journalistikkur av ringasta slag, tá sjónvarpið hóskvöldið borðreiddi eina »feita« søgu fyrri hyggjarunum, men kvöldið eftir má eta alt í seg aftur, uttan at siga nakað um tað, at tey kvöldið fyrri høvdu sjónvarpað eina halva lygusøgu, sum hóast alt skuldi rakstrarhall upp á einar 6 milliónir krónur í fjór.

Hóskvöldið høvði sjónvarpið eina søgu um Andrias í Hvannasundi og Mortan Johannesen, skipara. Sambært SVF var Andrias í Hvannasundi settur undir administratión. Teknokon skuldi vera reiðari. Mortan skuldi hvøðki vera reiðari

ella skipari. Sonny Johannesen, sum eisini eigur bátin, skuldi vera skipari.

Tíðindini vóru frá eini ella aðrari »vælvitandi« ella »góðari« keldu, men hvørki PK-figgjararstovnurin, Teknokon ella Mortan sjálfur høvdu váttað tíðindini.

Tá eitt blað, útvarp ella sjónvarp fær slíkt at vita, má tað vera ein sjálvfylgja at fáa tíðindini váttað, aðrenn tey verða varpað út.

Hasin ábyrgdarleysi framferðarhatterin hjá SVF eigur ikki at henda og er at halda bæði hyggjarum og »offrini« fyrri gjøldur.

Kvöldið eftir fær hyggjarin so somu tíðindini einaferð aftrat, men nú hava tey skift ham: Mortan kann gott vera skipari. Tað var eingin treyt, at Teknokon skuldi

vera reiðari o. s. fr. Eitt fjalt dementi, sum kortini ikki var sagt.

Var redaktørurin — um sjónvarpið hevur ein slíkan — at sær komin, so hevði hann biðið hyggjaran og »offrið« bera yvir við, at okkurt var komið skeivt fyrri ella at tað var ikki heilt beint, sum SVF hevði fingið at vita.

Tað einasta, sum stóð eftir, var, at Andrias í Hvannasundi hevði klárað seg líka illa sum hini svartkjaftaskipini og hevði eitt rakstrarhall upp á einar 6 milliónir krónur í fjór.

Alvaratos, tí tað sjonvarpinum, strikið heldur ta einu »dag og viku«—sendingina og ger-ið hinar báðar betri. Vit hyggjarar hava krav uppá ikki at fáa leysasøgur og